

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1620/2015
25.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници из радног односа тужиље С.Н. из Р., С.П., чији је пуномоћник И.Б., адвокат из С.П., против туженог ЈП ПТТ Саобраћаја „Србија“ РЈ Поштанског саобраћаја С., из С., ради поништаја решења о отказу, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2193/13 од 06.01.2015. године, у седници одржаној 25.05.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2193/13 од 06.01.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П1 бр. 276/12 од 02.11.2012. године, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи решење број 2009/1673/21 од 24.02.2012. године, којим је тужиљи отказан уговор о раду закључен 12.03.2012. године, са анексима од 01.12.2005. и 21.01.2009. године, а тужени обавезе да тужиљу врати на рад и распореди на радно место које одговара њеној стручној спреми и радној способности стеченој радом.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2193/13 од 06.01.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Смедереву, Судска јединица Смедеревска Паланка П1 бр. 276/12 од 02.11.2012. године у делу који се односи на поништај решења од 24.02.2012. године којим је тужиљи отказан уговор о раду закључен 12.03.2002. године и анекса од 01.12.2005. и 21.01.2009. године и у делу изреке који се односи на враћање на рад тужиље. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је укинута у преосталом делу изреке, а тужба тужиље у односу на тужбени захтев да се тужени обавезе да тужиљу распореди на радно место које одговара њеној стручној спреми и радној способности стеченој радом, одбачена. Ставом трећим изреке, захтев тужиље за накнаду трошкова поступка по жалби је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању правноснажном пресудом Основног суда у Смедереву К бр. 1432/10 од 31.10.2011. године, тужила је оглашена кривом зато што се 05.01.2009. године, неовлашћено послужила новцем који јој је поверен у служби, на тај начин што је у својству управника поште – Јединица поштанске мреже у Р. по завршеном попису стања из благајне неовлашћено узела 94.000,00 динара и уплатила на свој текући рачун у Е.б., а новац вратила одмах сутрадан 06.01.2009. године, због чега је осуђена на казну затвора у трајању од три месеца, условно на годину дана. Та пресуда је достављена туженом послодавцу 08.11.2011. године, који је 18.01.2012. године тужилу упозорио на постојање разлога за отказ уговора о раду, а то упозорење достављено је и надлежном синдикату. У изјашњењу на наводе из упозорења тужила није оспорила да је учинила наведено кривично дело и повреду, да се каје због учињеног, а да је новац вратила током поступка. Након тога побијаним решењем директора туженог од 24.02.2012. године, тужили је отказан уговор о раду са припадајућим анексима, на основу члана 179. тачка 4. Закона о раду.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су захтев тужиле за поништај решења о отказу и враћање на рад, одбили, дајући за своју одлуку правилне и потпуне разлоге које прихвата и Врховни касациони суд.

Наиме и по оцени ревизијског суда за отказ уговора о раду тужили били су испуњени сви услови из члана 179. тачка 4. Закона о раду. Тужила је правноснажном пресудом Основног суда у Смедереву К бр. 1432/10 од 31.10.2011. године оглашена кривом зато што се 05.01.2009. године неовлашћено послужила новцем који јој је поверен у служби, на начин што је тог дана у својству управника поште – Јединица поштанске мреже у Р. по завршеном попису стања из благајне неовлашћено узела 94.000,00 динара и уплатила на свој текући рачун у Е.б., а новац вратила сутрадан 06.01.2009. године и осуђена на казну затвора у трајању од три месеца, условно на годину дана. Упозорена је на постојање разлога за отказ писаним путем, омогућена јој је одбрана, па су наводи ревизије о погрешној примени материјалног права неосновани.

Тужила у ревизији истиче да је за исту повреду радне обавезе, била раније (14.01.2009.), упозорена и да је тај дисциплински поступак окончан

премештајем на друге одговарајуће послове. Међутим, из садржине анекса број 6 Уговора о раду од 21.01.2009. године, произилази да је до распоређивања тужиље дошло због потребе процеса и организације рада, а не као санкција за учињену повреду радне обавезе, па је тај ревизијски навод неоснован.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност побијаног решења, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, ревизију тужиље одбио и одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**